

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 14.139 van 16 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat F. SCHARPE en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en christen te zijn.

Op 27 april 2008 zou u Kameroen met uw eigen paspoort verlaten hebben, om van Douala naar China te vliegen. Daar bleef u tot 4 juni 2008, de dag waarop u een vliegtuig nam tot België. Op 5 juni 2008 vroeg u asiel aan in de transitzone van de luchthaven van Zaventem (zie verslagen BN/4255/08 en PA/169/GC, beiden dd. 5 juni 2008).

Volgens uw verklaringen die u aflegde voor het CGVS bent u geboren te Ekona.

U behoort tot de etnische groep Mbo.

U woonde in Ekona in het familiale huis bij uw stiefmoeder X, haar broer Anathole met zijn vrouw X en hun kind X en uw jongere broer X.

Uw vader, moeder en twee zussen woonden sinds 1985 op vaders boerderij te Idenau (door u uitgesproken als Idenau, maar door u opgeschreven als Ideanu).

U ging naar de lagere school in Limbe en verhuisde daarna naar Idenau om uw vader te helpen op de boerderij. U was toen ongeveer 15 jaar oud.

U hebt sinds december 2005 een relatie met Isabella Mowba, die momenteel in Tiko woont, maar jullie zijn niet verloofd.

Uw vader 'Sam Atabong' behoorde tot de etnische groep Mbo en was met twee vrouwen op traditionele manier gehuwd. Zijn eerste vrouw heette 'Ngwendoline Atabong' en behoorde eveneens tot de etnische groep Mbo, zijn tweede vrouw – uw moeder – heette 'Grace Atabong' en behoorde tot etnische groep Mbasu.

Uw vader stierf op 16 december 2007.

Als de man sterft is er volgens de traditie – van de Mbo-clan – een opvolger nodig.

Drie weken later, op 7 januari 2008 was er een familiemeeting. Die vond plaats in de boerderij te Idenau, omdat George, een broer van uw vader, weigerde dat deze meeting in Ekona plaatsvond.

U werd als eerste zoon van uw vader aangeduid als opvolger, wat betekent dat u moest zorgen voor de boerderij en voor alles wat hij naliet.

Volgens de traditie betekent dit dat u moest trouwen met uw moeder en stiefmoeder. U gaf aan dat dit niet kon volgens uw religie.

Daarop ontstond er ruzie en werd u geslagen door George Elumba, Felix Atabong, Fedelise Atabong, Kenneth Atabong en Lawrance Atabong, vijf broers van uw vader, en door de aanwezige kinderen. Nadien brachten ze u naar de politie van Idenau.

Die sloot u niet op – u had immers geen misdaad begaan –, maar hield u aan om tot een compromis te komen. Twee dagen later zorgde uw moeder er voor dat u vrij kwam op borg. U kreeg een week bedenktijd van de politie en de familie en uw moeder moest voor uw vrijlating een document ondertekenen waarin stond dat u naar de cel moest, indien u de regeling in verband met de opvolging niet aanvaardde.

Op zondag 14 januari 2008 vond een nieuwe familieraad met dezelfde aanwezigen plaats.

U bleef bij uw beslissing dat u niet wilde trouwen met uw moeder en stiefmoeder, waarop u geslagen werd en door uw moeder naar de 'Cameroon Development Cooperation Clinic' (hierna CDC-ziekenhuis) in Idenau werd gebracht. U bleef drie dagen in het ziekenhuis.

U kreeg er – naast uw vrienden en Isabella – het bezoek van de mensen die u het ziekenhuis in sloegen. Die dreigden u naar de gevangenis of naar 'Mbo Development Association' (hierna MboDA) – een groep die offers doet om krachten te krijgen – te brengen indien u niet aanvaardde.

Na drie dagen ziekenhuis, vluchtte u naar de boerderij in Idenau. Jean Jacques, een vriend van uw vader, kwam gewassen kopen op de boerderij. Hij zag een pleister op uw hoofd en vroeg wat er gebeurd was. U vertelde alles waarop Jean Jacques u vroeg of u een paspoort en een foto had.

U had reeds van 2005 een paspoort.

Hij beloofde u naar een veilige plaats te zenden waar uw familie u niet kon vinden. U gaf uw paspoort aan Jean Jacques op 10 februari 2008.

Nadat u een week op de boerderij had verbleven, ging u naar uw vriendin Isabella te Tiko. U bleef daar twee weken, tot op het moment dat uw vriendin geslagen werd door uw familieleden. Dan keerde u weer terug naar de boerderij te Idenau.

Op 26 april 2008 belde Jean Jacques u op. Hij zei dat hij u op 27 april kwam ophalen om u naar Douala te brengen. U moest hierover zwijgen. Hij kocht u een ticket en u vloog er op 27 april 2008 mee tot Peking, China. U verbleef tot 4 juni 2008 bij hem in Peking."

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling

kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

4.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

“ B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u door uw familie en door de overheid vervolgd wordt omdat u niet wil huwen met uw moeder en schoonmoeder zoals de ‘Mbo-traditie’ het voorschrijft, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legde u betreffende ‘Idenau’ verklaringen af die niet stroken met informatie waarover het CGVS beschikt.

U verklaarde dat Idenau op grens Kameroen – Nigeria ligt (gehoor CGVS, p.19), maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Idenau in vogelvlucht op 50 ‘miles’ van de Nigeriaanse grens ligt. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg om dorpen te noemen in de buurt van Idenau, gaf u ‘Debuncha’, ‘Bakigili’, ‘Batoke’, ‘Sonaro’, ‘Limbe’, ‘Tiko’ en ‘Ekona’ op.

Toen de dossierbehandelaar vroeg of deze dorpen dichtbij Idenau lagen, antwoordde u dat ze er rond lagen, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat dit in geen geval de dichtstbijgelegen dorpen van Idenau zijn.

Bovendien wist u niet wat er bedoeld werd wanneer u de naam ‘Zanye’ werd gegeven (gehoor CGVS, p.20). Nochtans is dit een dorp op 3,4 kilometer van Idenau en eveneens een berg in de buurt van Idenau (zie informatie in het administratieve dossier).

U gaf verder ook aan dat ‘Mount Cameroon’ de dichtstbijzijnde berg bij Idenau is (gehoor CGVS, p.20), terwijl de berg ‘Zanye’ veel dichterbij ligt (zie informatie in het administratief dossier).

Verder verklaarde u toen de dossierbehandelaar u vroeg of er rivieren zijn in Idenau, dat er een zee was en dat Idenau een eiland was. Eerst gaf u aan dat er geen bruggen zijn in Idenau en dat men per kano [van het eiland naar het vasteland] moet oversteken, maar bij herhaling van de vraag gaf u dan toch aan dat er één brug is die de naam ‘Idenau-brug’ heeft (gehoor CGVS, p.20).

Vermits u reeds vanaf vijftienjarige leeftijd werkt op de boerderij te Idenau (gehoor CGVS, p. 2), kan men verwachten dat uw geografische kennis van deze regio beter zou zijn. Bovendien verklaarde u dat de ‘baas’ van Idenau een chieft is, meer bepaald Albert Mukoko (gehoor CGVS, p.20), maar volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie

bij het administratieve dossier werd gevoegd, is chieft Mukoko reeds in 2001 gestorven. Het door u beweerde verblijf te Idenau is dan ook ongeloofwaardig.

Door het feit dat u tijdens het interview de naam van het dorp waar uw vaders boerderij uitsprak als 'Idenau', dat er tot 2001 in Idenau werkelijk een chieft regeerde die 'Mukoko' heette en dat u Idenau situeerde aan de zee, laat toe om te besluiten dat u werkelijk Idenau bedoelt, ook al schreef u het als 'Ideanu' (zie bijlage met uw notities bij het gehoor door het CGVS).

Overigens staat er op uw paspoort, dat volgens uw verklaringen afgeleverd werd in 2005 (CGVS, p. 7), 'Douala' als woonplaats, hetgeen hogervermelde twijfels over uw verblijf in Idenau vanaf vijftienjarige leeftijd bevestigt.

Uw bewering dat Douala als woonplaats op uw paspoort staat omdat uw vader het daar aanvraag (gehoor CGVS, p.8), kan niet in aanmerking worden genomen omdat er wel degelijk 'Douala' staat onder de rubriek 'Domicile - Address' op uw identiteitspagina van het paspoort. Uit al het voorgaande blijkt dat kan getwijfeld worden aan uw bewering dat u vanaf vijftienjarige leeftijd in Idenau heeft verbleven. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven bij voorbaat ondermijnd."

4.2. Onder verwijzing naar de gehoorverslagen stelt verzoeker dat hij zijn afkomst wél degelijk juist heeft weergegeven.

Verzoeker wijst er onder meer op dat Idenau in de grensprovincie ligt, dat hij de namen van een aantal dorpen in de regio kon opnoemen en dat dit voldoende moet zijn nu de ambtenaar niet de namen van "de meest dichtbij gelegen dorpen" had gevraagd, dat de berg Zanye een kleine toeristische berg is van slechts ongeveer 300 m. hoog en Mount Cameroon een berg is van meer dan 4000 m., waardoor het logisch is dat hij naar Mount Cameroon verwees, dat hij de brug wel degelijk vermeldde, en dat de huidige chieft de zoon is van de overleden chieft Mukoko en deze bijgevolg ook Mukoko heet.

4.3. De Raad meent dat verzoekers opmerkingen niet onverenigbaar zijn met de inhoud desbetreffend van het administratief dossier. Behouden blijft dat verzoeker niet wist dat "Zanye" de naam van een dorp is, gelegen vlakbij Idenau, en dat diens paspoort Douala als residentie aangeeft, wat verzoeker trouwens niet betwist.

Uit wat voorafgaat kan de Raad niet met zekerheid afleiden dat verzoeker recentelijk nog verbleven heeft in regio zoals hij beweert.

4.4. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

" Vervolgens legde u in verband met de weigering van de opvolging van uw vader weinig overtuigende verklaringen af.

Zo weet u niet wanneer uw vader trouwde met zijn eerste vrouw, noch wanneer hij met zijn tweede vrouw – uw moeder – trouwde, terwijl u wel weet dat beide huwelijken traditioneel waren en dat vader, moeder en stiefmoeder katholiek zijn (gehoor CGVS, p.6 en 8).

Verder gaf u aan dat de eerste familiemeeting na het overlijden van uw vader op zondag 7 januari 2008 plaatsvond en de tweede op zondag 14 januari 2008. Beide dagen zijn echter maandagen (gehoor CGVS, p.13-14).

Verder gaf u aan dat uw belangrijkste reden om de opvolging te weigeren was dat u pas met een andere vrouw zou kunnen trouwen vanaf het moment dat uw twee vrouwen (uw moeder en uw stiefmoeder) gestorven zijn.

Bovendien denkt u niet dat u kan slapen met uw eigen moeder – wat u volgens de traditie zou moeten doen –, omdat je dan kinderen krijgt die blind zijn of zo (gehoor CGVS, p.13).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat in het westen van Kameroen -waarbinnen u de opvolgingskwestie situeert- de gewoonte bestaat dat de oudste zoon van een 'tribal chieft' één of meerdere vrouwen van zijn overleden vader huwt, echter niet zijn eigen moeder. Bovendien steunde uw moeder u in uw weigering (gehoor CGVS, p.15), wat de dwang omtrent het 'slapen met uw moeder' onwaarschijnlijk maakt.

U verklaarde dat uw moeder er voor zorgde dat u vrij kwam, doordat ze de voorwaarde ondertekende dat u de regeling zou aanvaarden. Indien u ze niet zou aanvaarden, zou u in de cel moeten (gehoor CGVS, p.15). Het is echter eigenaardig dat uw moeder en niet uzelf die voorwaarde moest ondertekenen.”

4.5. Verzoeker vindt het incorrect dat hem ten laste wordt gelegd niet de data te kunnen opgeven van de huwelijken van zijn vader; hij laat gelden dat volgens hem hieruit geen geldige deductie kan worden gemaakt met betrekking tot zijn probleem.

Hij voert aan dat nergens uit het gehoorverslag blijkt dat hij verklaarde dat de vergaderingen plaatsvonden op zondag zodat de Commissaris-generaal uit de data dus niets kon afleiden.

Verder meent verzoeker dat er voor de beoordeling van de huwelijkstraditie door de Commissaris-generaal slechts “*één dubieuze bron*” werd gebruikt, die slechts verwijst naar de stam “*Bamileke*” en niet naar de “*Mbo*”-stam waartoe verzoeker behoort.

Hij merkt bovendien op dat de “*Mbo*” geen nabuurstam zijn van de “*Bamileke*” en dat de door de Commissaris-generaal geraadpleegde informatie niet uitsluit dat in specifieke gevallen, het wél degelijk mogelijk is dat een stamlid verplicht is met zijn eigen -natuurlijke-moeder te huwen.

Wat betreft het feit dat “*hij zou moeten slapen met zijn moeder*”, stelt verzoeker dat de familieleden strikt toezien op de naleving van de tradities en dat zij hem tot (geslachts-) gemeenschap zouden dwingen.

4.6. Verzoekers weerhouden verklaringen in de bestreden beslissing omtrent de vergaderingen, blijken wel degelijk uit het administratief dossier (zie gehoorverslag van 12 juni 2008, p. 9); het betreft wezenlijke elementen, aangezien verzoeker beweert op deze vergaderingen te zijn “*mishandeld*”, en hij zelf deze meetings situeerde op een “zondag”, zijnde de “zevende” en de “veertiende” januari.

Er mag worden verwacht dat verzoekers verklaringen omtrent deze elementen die behoren tot de kern van zijn problemen, niet weerlegbaar zijn.

4.7. De informatie (“Response to Information Request” van de Canadese asiendiensten) aangaande het moeder-zoon huwelijk waarnaar in de bestreden beslissing sub 4.4. wordt verwezen, bepaalt inderdaad dat onder de inwoners van West-Kameroen, inbegrepen de Bamileke, het de gewoonte is dat de oudste zoon van een clanhoofd een of meer van zijn vaders weduwen huwt, **met uitzondering van zijn moeder**.

Verzoeker bestempelt deze informatie als een “*dubieuze bron*”.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker nergens in zijn verklaringen heeft vermeld dat zijn vader een stamhoofd was maar enkel een “landbouwer”(zie vragenlijst van 6 juni 2008, nr. 5).

Op de aan verzoeker ter terechtzitting gestelde vraag naar de mogelijkheid voor hem om in zijn land van herkomst een intern vestigingsalternatief te vinden, verklaarde deze met grote stelligheid dat dit geheel uitgesloten was gezien de verspreiding van “*Mbo*”-clanleden over het hele grondgebied van het land en de strengheid waarmee deze over de uitvoering van deze traditionele verplichting waken.

De Raad is van oordeel dat verzoekers antwoord in acht genomen, het voor hem derhalve mogelijk moet zijn een bewijs bij te brengen dat de clantraditie oplegt dat hij zijn **natuurlijke moeder** moet huwen, zoals hij beweert. De Raad stelt vast dat verzoeker daartoe in gebreke blijft.

De Raad neemt dienvolgens de informatie verzameld door de Commissaris-generaal voor waar aan en laat deze prevaleren op de loze bewering van verzoeker.

In acht genomen wat voorafgaat hecht de Raad geen geloof aan de beweringen van verzoeker aangaande zijn beweringen dat hij met zijn eigen moeder diende te huwen. De uit zijn weigering voortvloeiende problemen die hem volgens zijn verklaring noopten zijn land te verlaten, worden daardoor ook ongeloofwaardig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad gaat derhalve niet in op de overige door verzoeker ontwikkelde argumenten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 juli 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE

M. BONTE